

ବୃହତ୍ ଓଷା

ପ୍ରାଚୀନ—ସରସ୍ୱତୀ ବିଦ୍ୟାଭଣ୍ଡାର
ବାଦାମବାଡ଼ି ବସ୍ତ୍ରାଣ୍ଡ, କଟକ-୯

ମୂଲ୍ୟ—ଟ ୪-୦୦ ମାତ୍ର

ବୁଧବାମନ ଓଷା

ପ୍ରଥମ ଛାନ୍ଦ

ଜୟ ତୁ ବିମଳା ମାଗୋ ଜୟ ତୁ ତାରଣୀ । ମହିଷାସୁର
ମର୍ଦ୍ଦିନୀ ମାଗୋ ଠାକୁରଣୀ ॥ ଜୟ ତୁ ବିମଳା ମାଗୋ ଦୟାକର
ମୋତେ । ମୁଁଁ ଯେ ଆଶ୍ରୟ ମାଗୋ କରିଅଛି ତୋତେ ॥ ମୋର
ମନୋବାଞ୍ଛା ମାଗୋ ତୁହି ଯେ ସିଦ୍ଧ କର । ଏ ଘୋର ସଂସାରୁ ମା
ଗୋ ବାରେକ ଉଦ୍ଧାର ॥ ମୁଁଁ ପଶୁରୁଛି ମାଗୋ କହିଦେବୁ
ମୋତେ । ତୋହର ଆଜ୍ଞାରେ ମୁଁ ଯେ କରିବି ବିଶ୍ୱାସ ॥ ବୁଧେଇ
କହନ୍ତି ଯେ ବିମଳାଙ୍କୁ ଚାହିଁ । ଓଷାରେ ଯେତେକ ବିଧି କହ
ମହାମାୟୀ ॥ ବିମଳା କହନ୍ତି ଏବେ ଶୁଣଗୋ ବୁଧେଇ । ଯେଯାହା
ମନାସେ ତାହା ଅବଶ୍ୟ ସେ ପାଇ ॥ ବିମଳାଙ୍କ କହନ୍ତି ଯେ
ବୁଧେଇଙ୍କି ଚାହିଁ ॥ ଏ ଓଷା କଲେ ଯେ ବହୁତ ଫଳ ପାଇ ॥ ଏ
ଓଷାର ଉପବାସ ଯେହୁ ଯେ କରିବ । ଅପୁରୁଷ କହୋଇଥିଲେ ପୁଣି
ସେ ପାଇବ ॥ କୁଷ୍ଠବ୍ୟାଧି ବାଞ୍ଛା ମଡ଼ିଛି ଯେହୋଇଥିବ । ଏ ଓଷା
ଗୋଟିକ କଲେ ଭଲସେ ହୋଇବ ॥ ଏ ଓଷା କଥା ଯେବେଶୁଣିବ
ଶ୍ରବଣେ । ବିମଳାଙ୍କୁ ସ୍ମୃତି ଯେ ବୁଧେଇ କଲ ମନେ ॥ ବୁଧେଇସେ
ଏତିକି କହିଣ ତୁନ ହେଲେ । ବିମଳାଙ୍କ କହୁଛନ୍ତି ଶୁଣ ଗୋ
ବୋଇଲେ ॥ ସୁଜନଜନେ ମୋହର ନଧରବ ଦୋଷ । ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋହରସେ କରିବ ଉପାସ ॥ ଏକଥା ଶୁଣିଣସେହୁ କରିବଟିତାହି ।
ବୁଧବାମନ ତାହାଙ୍କ ପାଶକୁ ନଯାଇ ॥ କହନ୍ତି କାମିନୀମାନେ
ବିମଳାଙ୍କୁ ଚାହିଁ । ଏ ଘୋର ସଙ୍କଟୁ ମୋତେ ରକ୍ଷ ମହାମୟୀ ॥
ତୋହ ଉପବାସ ବିଧି ଆମ୍ଭେମାନେ କରି । ମନବାଞ୍ଛା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସେ କରିବୁ ଆମ୍ଭର ॥ ଏମନ୍ତ ବୋଲଣ ଯେ କଲ୍ଲନା ମନେ କଲେ ।
ବିମଳାଙ୍କୁ ମନରେ ଯେ ସ୍ମରଣ ବସିଲେ ॥ ହୃଳହୃଳ ଦେଇଣ ଯେ

ଯକଳ ନରୁଣୀ । ଯାହାର ଯେତେକ କଷ୍ଟ ଜଣାଇଲେ ପୁଣି ॥
 ଶୁଣ ସୁଜ୍ଞାନମାନେ ଏଥିରେ ଚରିତ । ବୁଧବାମନ ମହିମା ଅଟଇ
 ଏମନ୍ତ ॥ ମଗଧ ଦେଶ ବୋଲି ଯେ ଏକଇ ନଗର । ତହିଁରେ
 ଅଛଇ ସେ ଯେ ଏକ ସାଧୁଘର ॥ ପୁତ୍ର ଦୁହିତା ତାହାର ଆଉ
 କେହି ନାହିଁ । ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ଯେ ତାର ମାଡ଼ିଯାଉଥାଇ ॥ ଏମନ୍ତ
 ମନରେ ସେହୁ ଦୁଃଖିତ ହୋଇଣ । କାହାର ପାଶରେ ସେହୁ ନ
 ବସଇ ପୁଣି ॥ ସେହି ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ନରନାରୀମାନେ । ବିରୁର
 ତ କରିଥାନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ମନେ ॥ ଏକଦିନକରେ ସେହି ଏକତ୍ରସେ
 ଜନ । ସକାଳୁ ଉଠି ସାଧୁର ଚାହିଁଲ ବଦନ ॥ ବୋଇଲ ଆଜି
 ମୋହର ଦୁଷ୍ଟତ ହୋଇଲ । କେଉଁ ଯୋଗେ ଆଜି ମୋର ରାସ
 ପାହିଥିଲ ॥ ଆଶୁକୁଡ଼ାମୁଖ ସେହୁ ଚାହିଁବ । ଦୁଇଥର ସେହୁ ସ୍ନାନ
 କରିବ ॥ ନୋହିଲେ ଯେବେ ଏହା ନ କରିବ । ରବି ଅସ୍ତଯାଏ
 ଉପାସେଥିବ ॥ ଏମନ୍ତ କହିଣଗଲ କାମିନୀ । ସାଧବବୁଢ଼ା ବିରୁରିଲି
 ପୁଣି ॥ ଆହା ବିଧାତା ମୋତେ ଏହାକଲୁ । ଏକାଳେ ମୋତେ
 ଏହା ଶୁଣାଇଲୁ ॥ ପୂର୍ବରେ କେତେ ପାପ କରିଥିଲି । ଏ ଜନ୍ମେ
 ମୁହିଁ ଅପୁରୀକ ହେଲି ॥ ଏମନ୍ତ ମୁନରେ ଦୁଃଖି ହୋଇଣ । କାହାର
 ପାଶେ ନ ବସଇ ପୁଣି ॥ ଏହା ବିରୁର ଘରକୁ ସେ ଗଲ । ପତ୍ନୀର
 ଆଗେ ସମସ୍ତ କହିଲ । ପତ୍ନୀ ବୋଇଲ ଶୁଣ ଆହେ ନାଥ । କର୍ମରେ
 ବିହି ଲେଖିଛି ଯେମନ୍ତ । ସମସ୍ତେ କହିଲେ ଏହି ବଚନ । କାହା
 ଆଗରେ କହିବା ହେ ପୁଣି । ଏମନ୍ତ ଦୁଃଖରେ ବଞ୍ଚଇ ଦିନ । ଏସୁ
 ଅନନ୍ତରେ ସୁଜନେ ଶୁଣ । ଏମନ୍ତେ ତହିଁ କେତେଦିନ ଗଲ ।
 ଭାଦ୍ରବ ମାସ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ । ଯୋଗେ ସେ ଦିନ ଆଦ୍ୟ
 ବୁଧବାର । ବୁଧେଇ ଓଷା ଯେ ନାମ ତାହାର । ସେ ମାସେପଡ଼ଇ
 ସେ ପାଞ୍ଚପାଳ । ପାଞ୍ଚପାଳଯାକ କାମିନୀ ମିଳି । ସମସ୍ତେ ଓଷା
 କୋଠିରେ ମିଳନ୍ତି । ଆନନ୍ଦ ମନେ ହୁଲହୁଲି ଦ୍ୟନ୍ତି । ସୁନା

ଗୁଣୁଡ଼ରେ ଦରବ ଭରି । ଆଣି ଥୋଇଲେ ମନସ୍ତ କୁମାରୀ ॥ ଏଥୁ
 ଅନ୍ତେ ଶୁଣ ସୁଜନଜନ । ବୁଧେଇ ଓଷାରେ ବଧୂବଧାନ ॥ ଘାପାବଳି
 ଯାକ ଆଗେ ଥୋଇବ । ଜାଣିବା ଲୋକସେ ଗୀତଗାଇବ ॥ ଯେଉଁ
 କାମିନୀ ଉପବାସେ ଥିବ । ବୁଧବାମନ ଥାପନା କରିବ ॥ ତାହାକୁ
 ସୁବେଶ କରିବ ସେହି । ସିନ୍ଦୂର କନ୍ଦୁଳ ଶିରରେ ଦେଇ ॥ ଗନ୍ଧ
 ତମନ ନେଇ ତାକୁ ଦେବ । ଶିଳରେ ନେଇ ମଣ୍ଡନକରିବ ॥ ଗୁଆ
 ଗୋଟିଏ ରଖିବ ସେ ତହିଁ । ବୁଧବାମନକୁ ଆସିବ ସେହି ॥ ଆନନ୍ଦ
 ମନରେ କଥାଶୁଣିବ । ଆନନ୍ଦମନେ ହୁଲିହୁଲିଦେବ ॥ ବୁଧବାମନକୁ
 ଲଗିକରିବ । କାମିନୀମାନେ ବନ୍ଦାଇଣ ଦେବ ॥ ଅର୍ଘ୍ୟ ନଇବେଦ୍ୟ
 ସକଳ ବାଳୀ । କଳ୍ପନା କରିବ ମନରେ ଭାଳି ॥ ଯେଉଁ କାମିନୀ
 ଯାହା ମନାସିବ ॥ ବୁଧବାମନ ସେ ତାହାକୁ ଦେବ ॥ ଏମନ୍ତକରି
 ସେ ଓଷା କରିବ । ଅପୂର୍ବିକ ଜନ ପୁଅ ପାଇବ ॥ ଅନ୍ଧ ହୋଇ
 ଥିଲେ ଚକ୍ଷୁ ପାଇବ । କୁଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲେ ଭଲ ହୋଇବ ॥
 ଏମନ୍ତ ଓଷାର ବଧୂ ସାରିଲେ । କାମିନୀମାନେ ବାହାର
 ହୋଇଲେ ॥ ହୁଲିହୁଲି ଶୁଣି ଯାଅନ୍ତି ନାରୀ । ଆଶୁକୁଡ଼ା କଥା
 ମନରେ ଧରି ॥ ସଖୀକି ଗୁହଁ ବୋଇଲି ବଚନ । ଏ ଓଷାକୁ
 କଲେ କେବଣ ଗୁଣ ॥ ବୁଧବାମନଙ୍କ ଓଷା କରିବ । ଯାହା
 ମନାସିବ ତାହା ପାଇବ ॥ ବୋଲଇ ମୁହଁ ଏ ଓଷା କରିବ ।
 ଅପୂର୍ବିକଦୋଷୁ ପାରି ହୋଇବ ॥ ଏମନ୍ତ କହି ବେଗେ ଚଳିଗଲା ।
 ସ୍ବାମୀଙ୍କ ଆଗରେ ଯାଇଁ କହିଲା ॥ ଗାଣୁ ବୋଇଲି ଆଲୋ
 ଘାଅବାଣୀ । ଏ ଓଷା ଯେବେ କରିବୁ ତୁ ପୁଣି ॥ ଅପୂର୍ବିକ ଦୋଷୁ
 ପାରି ହୋଇବୁ । ବୁଧେଇ ଚରଣେ ସେବା କରିବୁ ॥ ସେହିଠାରୁ
 ଓଷା କଲକ ପୁଣି । ବୁଧବାମନଙ୍କ ମହିମା ଶୁଣ ॥ ବୁଧବାମନକୁ
 ମନରେ ଧରି । ସେହିଦିନୁ ଗର୍ଭ ହୋଇଲି ନାରୀ ॥ ଦଶମାସ
 ଯହୁଁ ହୋଇଲି ପୁଣି । ଜାତ ହୋଇଲି ଏକଲ ନନ୍ଦନ ॥ ଅପୂର୍ବିକ

ଦୋଷ ତାହାର ରାଜ । ଓଷାକରଣ ସେ ପୁଣି ପାଇଲ । ଏ ଓଷାକୁ
 ଯେଉଁ ନାଶ କରିବେ । ଏରୂପେ ଯେମାନେ ପୁଣି ପାଇବେ ॥ ଯେଉଁ
 ନାଶମାନେ ଗର୍ବକରିବେ । ସେହୁ ଅପୁଣିକ ହୋଇ ମରିବେ ॥ ଇନ୍ଦ୍ର
 ଲୋକରେ ତାର ପାରନାହିଁ । ନରକରେ ସେ ପଡ଼ିବଥାଇଁ ॥ ଏହି
 କଥାମାନ ଯେହୁଶୁଣିବ । ଆନନ୍ଦମନେ ହୁଲହୁଲ ଦେବ ॥ ଏ ଓଷା
 ଗୋଟିକ ଯେହୁ କରିବ । ଯାହା ମନାସିବ ତାହା ପାଇବ ॥ ପ୍ରଥମ
 ସ୍ତବ୍ଧ ଯେ ହୋଇଲ ଶେଷ । ଭାବେ ଭଣିଲେ ଗୋପୀନାଥ ଦାସ ॥

ଦ୍ଵିତୀୟ ଛାନ୍ଦ

କହିବା କଥାଏ ଶୁଣ ସୁଜନ । ମନରେକିଛି ନଧରବ ଆନ ॥
 କଥାଏ ମନରେ ପଡ଼ିଲ ମୋର । ବିମଳାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୋଟିକ ସାର ॥
 ଯେଉଁ ଜନ ଶୁଭେ ପୂଜଇ ତାଙ୍କୁ । ଅଭୟ ବର ଦିଅନ୍ତି ତାହାକୁ ॥
 ଚମ୍ପାବତୀ ନାମେ ଏକଇ ପୁର । ତହିଁ ଅଛି ଏକ ଶୁଣ୍ଢିର ଘର ॥
 ସେ ନଗରେ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟଶୃଙ୍ଗୀୟ ଜାଣ । ବହୁତ ଆୟୁହୋଇ ଯହିଁ ଧନ ॥
 ଯେଉଁଜେୟନାଶୁଏ ଓଷାକରନ୍ତି । ବୁଧବାମନଙ୍କୁ ମନେପୁରନ୍ତି ॥ ସେ
 ଶୁଣ୍ଢି ଘରର ମହିମା ଶୁଣ । ଯାହା କହିଲେ ନ ସରଇ ପୁଣ ॥
 ଶୁଣ୍ଢିର ନାମ ଅଟେ ରଘୁ ସାହୁ । ଭରଜା ନାମ ସୁକୁମାରସେହୁ ॥
 ଏକଇ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେ ଶୃଙ୍ଗେୟ ଥିଲ । ଶୁଣ୍ଢି ସଙ୍ଗେ ସେହୁ ବିବାହ
 କଲ । ଶୁଣ୍ଢି ଜଣିଲ ହାରିଲ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଝିଅ ଗୋଟିଏ ତାକୁ ଦେଲ
 ପୁଣ । ଶୁଣ୍ଢି ଜଣିଲ ହାରିଲ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଝିଅ ଗୋଟିଏ ତାକୁ ଦେଲ
 ପାରଇ । ଦୁଇପ୍ରାଣୀ ଥାଇ ବିଚାର କଲେ । ଶିବଙ୍କୁ ସେବିବା ଚାଲ
 ବୋଇଲେ ॥ ରାଧ ହୋଇଅଛି ବେନ ସଂଯୋଗ । ଦୁଇପ୍ରାଣୀ ଚଳି
 ଗଲେକ ବେନ ॥ ଏମନ୍ତ ସମୟେ ବୁଧେଇ ପୁଣ । ବାଟେ ବସିଛନ୍ତି
 ହୋଇ ମଉନ ॥ ଗୁମସ୍ତାଭରଜା ଦୁହେଁ ଦେଖିଲେ । ବାଟ ଛାଡ଼ିଦିଅ

ବୋଲି ବୋଇଲେ । ବୃଥେଇ ବୋଇଲେ ଶୁଣିବ ନାହିଁ । କି ବର
 ମାଗୁଛୁ ମାଗନ୍ତୋ ତୁହି । ଶୁଣି ଆଣୀ ଆଜି କହେ ବଚନ । କେଉଁ
 ଦେବତା ତୁମ୍ଭେ ଅଟ ପୁଣି । ବୃଥେଇ ବୋଇଲେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।
 ବୃଥେଇନାମ ଅଟଇ ମୋହର । ଶ୍ରଦ୍ଧାବମାନ ଆଦ୍ୟବୁଧବାର । ସେ
 ମାସେ ଓଷା ପାଞ୍ଚପାଳ ମୋର ॥ ଏ ଓଷା ଗୋଟିକ ସେହୁକରବ ।
 ଯାହା ମନାସିବ ତାହା ପାଇବ ॥ ଅମୃତକର ସେ ପ୍ରସନ୍ନହୋଇବ ।
 ଅଛ ହୋଇଲେ ଚକ୍ଷୁ ପାଇବ ॥ ଦେହରେ କୁଷ୍ଠବ୍ୟାଧି ଯେବେ
 ହେବ । ଏ ଓଷା କଲେ ସେ ଭଲ ହୋଇବ ॥ ବାଞ୍ଛାମତ୍ତର ଯେଏ
 ଓଷା କଲେ । ଅବଶ୍ୟ ଗଛ ଫଳବଟି ଭଲେ ॥ ଏକଥା ଶୁଣିଲକ
 ଶୁଣି ଆଣୀ । ବୋଇଲ ଏ ଓଷା କରିବ ପୁଣି ॥ ଜୀବନ ଥିବାଯାଏ
 ସେ ମୋହର । ସେବୁସେ ଥିବୁ ଚରଣ ତୁମ୍ଭର ॥ ଏମନ୍ତକହିଦୁହେଁ
 ଚଳିଗଲେ । ଆପଣା ଆଶ୍ରମେ ଯାଇ ହୋଇଲେ ॥ ବିଧବାମନ
 ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହେଲେ । ଶୁଣି ଆଣୀକି ବର ଦେଇଗଲେ ॥ ଏଥିଉଥିରୁ
 ସେ ଉପାସ କଲ । ଶୁଦ୍ଧସ୍ଥ ଦେହ କୁଷ୍ଠବ୍ୟାଧିଗଲ । ପାଞ୍ଚପ୍ରସନ୍ନତାର
 ହେଲେ ଜନମ । ସଂସାର ବିଧବାତ ହୋଇଲେ ପୁଣି । ଏଥିଉଥିରୁ
 ଶୁଣ ଆହେ ଆନ । ସେହିନକ୍ଷତ୍ରେ ଏକଇ ରାଜନ । ରାଜ୍ୟରେ ତାର
 ଶତ୍ରୁ ନଥାସଇ । ପରଜା ସେହୁ ଭୁଲେ ପାଳୁଥାଇ । ଏକଦିନକର
 ସେହୁ ରାଜନ । ଶିକାରକୁ ବିଜେ କଲକ ପୁଣି ॥ ଆଜି ଯାଉଅଛୁ
 ମୃଗ ବନକୁ । ଶୁଣି ଆଣୀ ବୁଝିଦେଲ ତାହାକୁ । ଆଜି ମୁଁ କେଉଁ
 ପାପ କରିଥିଲି । ଆଶୁକୁଡ଼ା ରଜା ମୁଖ ବୁଝିଲି ॥ ଏହି କଥା
 ପାଶ ଲୋକ ଶୁଣିଲେ । ରଜା ଆଗରେ ଯାଇଣ କହିଲେ ॥ ରଜା
 ବୋଇଲେ ମନ୍ଦକୃତ୍ୟ ହେଲ । ସେହୁ ଆଶୁକୁଡ଼ି କମ୍ପା ନୋହିଲ ।
 ଯାଅରେ ଦୁଇ ବେଗ ହୋଇକରି । ତାର ପ୍ରସନ୍ନକୁ ଆଣ ବେଗେ
 ଧରି ॥ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ଦୁଇ ଚଳିଗଲେ । ପାଞ୍ଚ ପ୍ରସନ୍ନ ତାରଧର
 ନେଲେ ॥ ଦୁଇ ବୋଇଲେ ଶୁଣ ନୁପାସି । ତାର ପ୍ରସନ୍ନକୁ

ଆଣି ସାରିଲୁଣି ॥ ଶିର ଛେଦନ କରିବ ବନ୍ଧନ । ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ
 ସୁଜନେ ଶୁଣ । ଆଦ୍ୟ ଭାବୁ ବୁଧବାରଦିନ । ବୁଧେଇଓଷାହେବ
 ସେହିଦିନ । ଶାଶୁ ବୋଲଇ ଯେ ବୋହୁକୁରୁହିଁ । ଓଷା ଆଜିକିଲେ
 କରିବୁ ନାହିଁ । ଶୁଣିଣ ବୋହୁ ବୋଲଇ ବଚନ । କାହିଁପାଇଁଓଷା
 କରିବ ପୁଣ । ପାମ୍ରପୁଅ ମଲେ ରଜା ଆଜ୍ଞାରେ । ଏ ଓଷାକରିବ
 କେଉଁ ପ୍ରକାରେ । ଶୁଣିଣଶାଶୁ ବୋଲଇ ବଚନ । ରଖିବେତାକୁ
 ଲେ ବୁଧବାମନ । ଏମନ୍ତଶୁଣି ଓଷାଦିଧି କଲେ । କୋଠିରେବସି
 ହୁଲୁହୁଲୁ ଦେଲେ । ବୁଧବାମନକୁ ଲାଗି କରିଲେ । ଓଷାସାରିକରି
 ଦରକୁ ଗଲେ । ଏଥୁଅନନ୍ତରେ ବୁଧବାମନ । ଯେଉଁଠାରେ ପୁଅ
 ପଡ଼ିଛି ପୁଣ । ସେଠାବରେ ଯାଇଁ ପ୍ରବେଶହୋଇ । ଗଣ୍ଡି ମୁଣ୍ଡି
 ଯୋଡ଼ି ଦେଲେକ ନେଇ । ଫୁଲ ପାଣି ନେଇ ସିଞ୍ଚି ଉପରେ । ପୁଅ
 ମାନେ ତହିଁ ଉଠିଲେ ଧରେ । ବୁଧବାମନ ମହିମାଅଶେଷ । ଦେଇ
 ଯାଇଁ ପୁଅ ହେଲେ ପ୍ରବେଶ । ପୁଅକୁ ଦେଖିଣ ମାତା ତାକରି ।
 ଆନନ୍ଦ ମନେ ଯେ କୋଳରେଧରି । ପୁଅ ବୁଝାଇ କହିଲେ ସମସ୍ତ
 ମନରେ ପରତେ ନକଲେ ମାତ । ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ଆହୁରିଦିନେ ।
 ରଜା ଶିକାରକୁ ଗଲେ ଗହନେ । ସେଦିନ ସକାଳୁ ସେପୁଣି ଉଠି ।
 ଏମନ୍ତ ସମୟେ ରଜାକୁ ଭେଟି । ପୋଡ଼ିଯାଉଁ ତୋର ଧନ
 ସମ୍ପତ୍ତି । ଆଶୁକୁଡ଼ା ମୁଖ ଚାହିଁଲି ନିତି । ରଜା ତା ମୁଖରୁ ଏମନ୍ତ
 ଶୁଣି । ପୁଣି ସେ ପୁଅକୁ ଧରିଣ ଆଣି । ହସ୍ତୀ ଦନ୍ତରେ ତାକୁ
 ଚିରାଇଣ । ସମୁଦ୍ରେ ମେଲଣ ଦେଲକ ପୁଣ । ଏହିମନ୍ତ କେତେ
 ଥର ସେ କଲ । ପୁଅମାନଙ୍କୁ ମାରି ନପାରିଲ । ରଜା ବୋଇଲ
 ଭରମାନେ ଶୁଣ । ଶୁଣି ଆଶୀର୍ବାଦ ଧରିଆଣ ପୁଣ । ଶୁଣିଣ ଦୂତେ
 ତରୁଷଣେ ଗଲେ । ଶୁଣି ଆଶୀର୍ବାଦ ଧରିଣ ଆଣିଲେ । ରଜା
 ବୋଇଲେ ଏ କେଉଁ ବିଧାନ । ତୋର ପୁଅକୁ ନୋହିଲ ମରଣ ।
 ଶୁଣି ଆଣି ଥାଇଁ ବୋଲେ ଗୋସାଇଁ । ବୁଧେଇଓଷା ସେ କରଇ

ମୁହଁ । ଏଥିରେ ସଖପୁ ନାହିଁ ଗୋସାଇଁ । ଏ ଓଷାକଲେ ପୁରଦାନ
ପାଇ ॥ ଏହାଶୁଣି ରାଜା ସନ୍ତୋଷ ହେଲେ । ରାଣୀ ଶୁଣି ଉପବାସ
ସେ କଲେ ॥ ରାଜା ଓଷାଦ୍ରବ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦେଲେ । କୋଠିରେ ଯାଇ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥ ସମସ୍ତ ନାଶ୍ତମାନେ ତହିଁ ମିଳି । ଦେଉଣ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ହୁଳହୁଳି ॥ ବୁଧବାମନଙ୍କୁ ଲାଗି ଦେଇଣ । ଘରେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେକ ପୁଣି ॥ ସେହିଦିନୁ ରାଣୀ ଗର୍ଭ ହୋଇଲେ ।
ଦଶମାସେ ପୁଅ ଜନମକଲେ ॥ ମନୋବାଞ୍ଛା ତାଙ୍କ ହୋଇଲପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଜନମହେଲ ଏକଇନୟନ ॥ ଏହିମତକରି ତରବେଜନ । ସଂସାରେ
ବିଶ୍ୟାତ ହୋଇଲ ପୁଣି ॥ ରାଜା ବୋଇଲେ ଚାରିମାନେ ଶୁଣ ।
ରଘୁ ସାହୁକୁ ଡାକାଇଣ ଆଣ ॥ ତକ୍ଷଣେ ଚାରି ବେଗହୋଇଗଲେ ।
ରଘୁ ସାହୁକୁ ଡାକିଣ ଆଣିଲେ ॥ ଚାରି ବୋଇଲେ ରାଜା ଆହେ
ଶୁଣ । ରଘୁ ସାହୁକୁ ଆଣିଲୁଣି ପୁଣି ॥ ରାଜା ଶୁଣିକରି ଆନନ୍ଦ
ହେଲେ । ଧନ ବସ୍ତୁ ତାକୁ ବହୁତ ଦେଲେ ॥ ଦ୍ଵିତୀୟ ଛନ୍ଦ ଯେ
ହୋଇଲ ଶେଷ । ଭାବେ ଭଣିଲେ ଗୋପୀନାଥ ଦାସ ॥

ତୃତୀୟ ଛାନ୍ଦ

ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ସୁଜନେ ଶୁଣ । ଅପୂର୍ବ ରସ ସେ ଏହୁ
ବିଧାନ ॥ ବୁଧବାମନଙ୍କ ମହିମା ଯେତେ । ଓଷାକତମାନେ ଶୁଣ
ସୁଗତେ ॥ ବନ୍ଧୁମହାନ୍ତି ନାମ ବୋଲି ତାର । ଯାଜପୁରେସେ ଘର
ତାହାର ॥ ଭାରିଯା ନାମ ତାର ପ୍ରିୟବଞ୍ଚା । ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦରୀ ସେହୁ
ସୁବଞ୍ଚା ॥ ତାହାର ଥାଏ ଗୋଟିଏ କୁମର । ସେ ପୁଅ ନାମ ଅଟେ
ଭାଗ୍ୟଧର ॥ ଏମନ୍ତ ସୁଖେ ବଞ୍ଚୁଥାଇ ଦିନ । ଚନ୍ଦ୍ରା ନ ଥାଇ ଯେ
ତାହାର ମନ ॥ ଏମନ୍ତେ ଗଲ କେତେଦିନ । ଭାଦ୍ରବ ମାସ ଯେ
ହୋଇଲ ପୁଣି ॥ ସମସ୍ତ କାମିନୀମାନେ ସେ ଯାଇ । ଓଷା
ବିଧାନ ସମସ୍ତ ନେଇ ॥ ଯେ ଯାହା ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଖି ତଳିଗଲେ ।

ଓଷାକୋଠିରେ ପ୍ରବେଶହୋଇଲେ । ବୁଧବାମନକୁ ଆପନାକଲେ ।
 ଆନନ୍ଦମନେ ହୁଲହୁଲି ଦେଲେ । ଓଷା ଦେଖିବାକୁ ମହାନ୍ତୁଆଣୀ ।
 ମନରେ ଗରବ କଲକ ପୁଣି ॥ ବୋଇଲୁ ଏହୁ ମାଛ ଗ୍ରାସି ।
 ଓଷା କରିଅଛ କେଉଁ ବଢ଼ାଇ । ଦେଖିବା ଓଷାର କେଉଁବିଧାନ ।
 ମିଛକୁ ଦ୍ୟନ୍ତ ହୁଲହୁଲିମାନ ॥ ଏମନ୍ତ ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲୁ ।
 ଓଷା କୋଠିରେ ଯାଇଣ ମିଳିଲୁ ॥ ଯେ ଓଷା ମନକୁ ଅଇଲୁ
 ନାହିଁ । ଇଚ୍ଛା କର ବାହୁଡ଼ଲୁ ସେହି ॥ ତାହା ଜାଣିଲେ ଯେ
 ବୁଧବାମନ । ମାୟାରେ ସର୍ପକୁ ପେଶିଲେ ପୁଣି ॥ ବୋଇଲେ ତୁହି
 ଏହିକ୍ଷଣି ଯିବୁ । ବନ୍ଧୁମହାନ୍ତ ପୁଅକୁଦଂଶିବୁ ॥ ଆଜ୍ଞାପ୍ରମାଣେ ସର୍ପ
 ତଳଗଲୁ । ବନ୍ଧୁମହାନ୍ତ ପୁଅକୁ ଦଂଶିଲୁ ॥ ଏମନ୍ତେ ଓଷାରବଧୁ
 ସାରିଲେ । ଯେ ଯାହା ପୁରେ ପ୍ରବେଶହୋଇଲେ ॥ ଏମନ୍ତ ସମୟେ
 ମହାନ୍ତୁଆଣୀ । ସ୍ବଗୃହେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ପୁଣି ॥ ପୁଅକୁ କ୍ଷୀର
 ଦେବାକୁ ସେ ଗଲୁ । ପୁଅକୁନେଇ ସେ କୋଳେଧଇଲୁ । ଦେଖିଲୁ
 ପୁଅ ଦେହେ ପ୍ରାଣନାହିଁ । ମରକର ପୁଅ ଅଛଇ ଶୋଇ ॥ ଦେଖିଣ
 ସେହୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଲୁ । ଆହା ଧନ ବୋଲି ରୋଦନ କଲୁ ॥
 ମରଯାଇ କି ନା ଦୁଃଖିଜୀବନ । କେତେକଷ୍ଟରେ ପାଇଥିଲି ଧନ ॥
 ତତ୍ତ୍ବ ଖୋଳକରି କେ ମୋର ନେଲୁ । ଅନ୍ଧକର ମୋତେ ଭୟାଇ
 ଗଲୁ । ପିତାକୁ ତୋର ଅନାଥ ଯେ କଲୁ । ଆପେ ମରି ମୋତେ
 ମାରଣ ଗଲୁ ॥ କାହିଁଯିବି ଆରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାମୁଣ । ଦେଇଗଲୁ
 ମୋତେ ଦାରୁଣଦୁଃଖ ॥ ଏମନ୍ତ ସମୟେ ବାପ ତାହାର । ପ୍ରବେଶ
 ହୋଇଲେ ଆସି ଦୁଆର ॥ ବୋଇଲୁ ଆଲୋ ତୁ କି କର୍ମକଲୁ ।
 କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ପୁଅ ମାଇଲୁ ॥ ସ୍ବେମନ୍ତ ଓଷାକୁ ନିଦଣ ଥିଲୁ ।
 ସେହି ହଇକତା କହିଣ ଗଲୁ ॥ ଯେତେ ଦେବତାଏ ଅଛନ୍ତି ମନ୍ତ୍ର ।
 ତାଙ୍କୁ ସେବି ପୁଅ ପାଇଲି ମୁହିଁ ॥ ତୁହି ପାମରି ଲୋ ନ ଜାଣୁ
 କିଛି । କେଉଁଠାରେ ଓଷା ପଞ୍ଜା ହେଉଛି ॥ ଶୂଳ ସେଠାକୁ ବେଗ

ହୋଇଯିବା । ବୁଧବାମନଙ୍କ ପାଦେ ପଡ଼ିବା ॥ ଏମନ୍ତ ଦୁଇପ୍ରାଣୀ
 ଚଳିଗଲେ । ଓଷା କୋଠିରେ ଯାଇଣ ମିଳିଲେ ॥ ଦୁଇ ପ୍ରାଣୀ
 ଯେ ଆକୁଳ ହୁଅନ୍ତି । ବୁଧବାମନଙ୍କ ପାଦେ ପଡ଼ନ୍ତି ॥ ବୋଇଲେ
 ପୁଅ ଦେଲେ ଆମ୍ଭେ ଯିବୁ । ନୋହିଲେ ଏଠାରେ ପଡ଼ଣ ଥିବୁ ।
 ପୁଅକୁ ଯେବେ ନ ଦେବୁ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ । କମ୍ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଯିବୁ
 ଘରକୁ ॥ ପୁଅ ଯେବେ ନିଶ୍ଚେ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେବୁ । ଏ ଓଷା ନିଶ୍ଚୟ
 ଆମ୍ଭେ କରିବୁ ॥ ଏ ଓଷା ନିଶ୍ଚୟ ଥିଲି ଯେମନ୍ତେ । ପୁଅକୁ ନାଶ
 କଲି ତେମନ୍ତେ ॥ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଣ ବୁଧବାମନ । ଚତୁଷଶେ ଯାଇ
 ମିଳିଲେ ପୁଣି ॥ ପ୍ରବେଶହୋଇଲେ ତାର ମଘରେ । ପୁଅକୁ ଯାଇ
 ଧଇଲେ କୋଳରେ ॥ ପୁଅକୁ ତାହାର ଝାଡ଼ଣ ଦେଲେ । ବସକୁ
 ଶୂନ୍ୟରେ ଉଡ଼ାଇ ନେଲେ ॥ ଚତୁଷଶେ ପୁଅ ପାଇଲୁ ଜୀବନ ।
 ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହେଲେ ବୁଧବାମନ ॥ ଓଷା କୋଠିରେ ମିଳିଲେକ
 ଯାଇ । ଦୁଇଜଣଯାକ ଅଛନ୍ତି ଶୋଇ ॥ ଶେଷରେ ବସି କାନ୍ଦୁଛୁ
 କୁମର । ବେଗେଯାଇକରି କୋଳରେ ଧର ॥ ଏମନ୍ତକହି ଛୁଟେକ
 ମାଇଲେ । ବୁଧବାମନ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନହେଲେ ॥ ଚତୁଷଶେ ଜାଣିଲେସେ
 ବେନି ଜନ । ଶୟନ ତେଜି ଉଠିଲେ ବନ୍ଦନ ॥ ଯହୁଁ ଆଜ୍ଞାଦେଲେ
 ବୁଧବାମନ । ବିରୁର ଘରକୁ ଗଲେକ ପୁଣି ॥ ପୁଅ ପାଇ ସେ
 ଯେ ଆନନ୍ଦ ହେଲେ । ପ୍ରାଣ ଥିବାଯାଏ ଓଷା ସେ କଲେ ॥ ଏମନ୍ତ
 ମହିମା ବୁଧବାମନ । ନିର୍ଦ୍ଦାନ ଲୋକକୁ ଦିଅନ୍ତି ଧନ ॥ ଅପୁତ୍ରକେ
 ପୁଅ ଦାନ ଦିଅନ୍ତି । ଚଷ୍ଟ ନଥିଲେ ଚକ୍ଷୁଦାନ ଦ୍ୟନ୍ତି ॥ ଏମନ୍ତ
 ମହିମାବୁଧବାମନ । ମହାନ୍ତିଆଣୀର ଜାଣିବାପଣ ॥ ଶୁଣିଲକୁସେହୁ
 ଦଣ୍ଡ ପାଇଲ । ବୁଧବାମନଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ହୋଇଲ ॥ କାମିନୀଗଣ ଏ
 କଥା ଶୁଣିଲେ । ଆନନ୍ଦମନେ ହୁଲହୁଲ ଦେଲେ ॥ ଗୁଣ ଅବିରୁଣ
 ବିରୁର ନାହିଁ । ମୋର ଦୋଷ କ୍ଷମାକର ଗୋସାଇଁ ॥ ଦୋଷୀକୁ
 ଦଣ୍ଡିବା ନୁହେଁ ଉଚିତ । ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣେ ରହୁ ମୋ ଚିତ୍ତ ॥

କଣ୍ଠେ ବସି ପଦ ଦେବ ସେ କହି । ଠିକ୍ ଠିକ୍ କରି ଲେଖିବି
ମୁହିଁ ॥ ଭୃଞ୍ଗପୁ ଗୁମ୍ଫା ସେ ହୋଇଲା ଶେଷ । ଶ୍ରବେ ଭଣିଲେ
ଗୋପୀନାଥ ଦାସ ॥

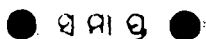
ଚତୁର୍ଥ ଛାନ୍ଦ

ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ଶୁଣିମାରସ । ବୁଧବାମନ ମହିମା ଅଶେଷ ॥
ଏକଦେଶେ ଏକ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଥିଲା । କିଛିଦିନରେ ତା ଗର୍ଭ
ବଢ଼ିଲା ॥ ବହୁତ ଦିନ ସେ ଦୁଃଖ ପାଇଲା । କେବେହେଁ ପ୍ରସବ
ଆଉ ନୋହିଲା ॥ ଯୋଗେ ମେଦନଅଟେ ବୁଧବାର । ବୁଧେଇଓଷା
ପୂଜନ୍ତି ସକଳ ॥ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ମନରେ ବରୁର କଲା । ଓଷାକୋଠିରେ
ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା ॥ ଏଦଣ୍ଡରୁ ଯେବେ ପାରି ହୋଇବି । ଏ ଓଷା
ଗୋଟିକ ମୁହିଁ କରିବି ॥ ଏତେକରି ତହିଁ ବାହାର ହୋଇ । ଓଷା
କୋଠିରେ ମିଳିଲାକ ଯାଇ ॥ ହୁଲହୁଲ ଶୁଣି ମିଳିଲା ତହିଁ ।
ବୁଧେଇଙ୍କୁ ମନେ ସୁମରେ ସେହି ॥ ଏ ଓଷାଗୋଟିକ ମୁହିଁକରିବି ।
ଯେବେ ଏ ସଙ୍କଟୁ ପାରି ହୋଇବି ॥ ଏତେ ବରୁର ସେ ଭୁନ
ହୋଇଲା । ବୁଧବାମନଙ୍କୁ ମନେ ଧାୟିଲା ॥ ଜାଣିଲେ ପ୍ରଭୁ
ତାହାଙ୍କର ମନ । ବିଜୟ କଲେ ସେ ବୁଧବାମନ ॥ ତାହାର କଷ୍ଟ
ନ ପାରିଲେ ସହି । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଦୁଆରେ ମିଳିଲେ ଯାଇ ॥ ବ୍ରାହ୍ମଣୀକ
ତହିଁ ଔଷଧ ଦେଲେ । ବୁଧବାମନ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହେଲେ ॥ ଔଷଧ
ଖାଇଲା ଯହୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ । କୁମର ଜନମ ହୋଇଲା ପୁଣି ॥ ଶୂନ୍ୟରୁ
ତାର ଗର୍ଭେ ଡାକଦେଲେ । ମୁହିଁଟି ବୁଧବାମନ ବୋଇଲେ ॥
ଓଷାମନାସିବୁ କାଷ୍ଠାକରିବୁ । ନଇଲେ ଆଉପୁଣି ନପାଇବୁ । ଏଥୁ
ଅନନ୍ତରେ ଦିନ ହେ ଗଲା । ଓଷା ବିଧିମାନ ସମସ୍ତକଲା ॥ ଏହିମତ
କେତେ ଶୁଣ ସୁଜନ । ବୁଧବାମନଙ୍କ ମହିମା ପୁଣି ॥ ଚତୁର୍ଥ ଛାନ୍ଦ
କଥା ହେଲା ଶେଷ । ଶ୍ରବେ ଭଣିଲେ ଗୋପୀନାଥ ଦାସ ॥

ପଞ୍ଚମ ଛାନ୍ଦ

ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ କଥାଏ ଶୁଣ । ବୁଧବାମନଙ୍କ ମହିମା
 ଶୁଣ । ଯେତେ ପ୍ରକାରେ କଲେ ବିଧିମାନ । କଥାମାନତହିଁ କହିବା
 ଶୁଣ । ଦ୍ଵରିଦର ପୁରେ ତାହାର ଘର । ସମ୍ପଦ ବହୁତ ଥିଲା
 ତାହାର । ପୁତ୍ର ଦୁହିତା ଆଉ ତାର ନାହିଁ । ଦୁଃଖିତ ହୋଇ
 ରହିଥାଇ ସେହି । ଏକଦିନରେ ସେ ବିରୁର କଲ । ଓଷା ଗୋଟିଏ
 କରିବି ବୋଇଲ । ଭାରିଯା ମୋହର ମଡ଼ିଛୁହେଲ । ଗଛଯେ ଆଉ
 ଫଳ ନ ଫଳିଲା । ଦୁଇଜଣ ଯାକ ଏକଇ ମନ । ବୁଧେଇ ଓଷା
 ମନାସିଲେ ପୁଣି । ଗର୍ଭବାସ ଯେ ହୋଇଲା ତରୁଣୀ । ମନରେ
 ବିରୁର କରଇ ପୁଣି । ଏହିପରି କିଛିଦିନଯେ ଗଲା । ପୁତ୍ର ଗୋଟିଏ
 ଜନମ ହୋଇଲା । ଏହିମତି କିଛିଦିନ ଯେ ଗଲା । ଓଷା ମନାସିଲା
 ତାହା ନ କଲା । ଓଷା ଗୋଟିକ ତାର ମନରେ ନାହିଁ । ପୁତ୍ରପାଇ
 ଶୋଇ ହୋଇଲା ସେହି । ପୁତ୍ର ପାଇକରି ଓଷା ନ କଲା । ଏମନ୍ତ
 ବରଷ ଭିନ୍ନଯେ ଗଲା । ମନେବିରୁରିଲେ ବୁଧବାମନ । ପୁତ୍ରକୁତାର
 ହରିନେଲେ ପୁଣି । ଓଷା ନକଲା ତାର ଗର୍ବ ଶୁଣ । କେମନ୍ତେଓଷା
 ନକରିବ ପୁଣି । ଏମନ୍ତ ସମୟେ ବୁଧବାମନ । ପୁତ୍ର ଖେଳୁଥିଲା
 ଯେଉଁ ଠାବେଣ । ସେଠାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଯାଇ । ପୁତ୍ରକୁ
 ଘେନିଣ ଗଲେ ଗୋସାଇଁ । ଖେଳଭାଙ୍ଗି ଆଉସମସ୍ତେ ଗଲେ । ଯେ
 ଯାହା ମନ୍ଦିରେ ପ୍ରବେଶହେଲେ । ବୁଧବାମନ ତାକୁ ମାୟାକଲେ ।
 ପୁତ୍ରକୁ ତାହାର ହରି ଯେ ନେଲେ । ମାତା ଯେ ପୁତ୍ରକୁ ଖୋଜିଲା
 ଯାଇ । ପୁତ୍ରକୁ ଯେ ଆଉ ଦେଖିଲା ନାହିଁ । ବୁଧବାମନ ମନେ
 ବିରୁରିଲେ । କେମନ୍ତେ ଓଷା ନକରିବ ଭଲେ । ପୁତ୍ରକୁ ଯେ ମାତା
 ପାଇଲା ନାହିଁ । ଲେଉଟି ମନ୍ଦିରେ ମିଳିଲା ଯାଇ । କେଣେ ଗଲୁ
 ମୋର ରକ୍ଷଣୀଧନ । ତୋତେ ନଦେଖି ମୋଆକୁଳ ମନ । ଏମନ୍ତ

କେତେ ଆକୁଳେ ଖୋଜିଲ । ପୁଅକୁ ଆଉ ଭେଦ ନ ପାଇଲ ।
 ଶୁଦ୍ର ସାମ ବୁଧବାର ଦିନ । ବୁଧେଇ ଓଷା ହୋଇଛି ସେଦିନ ।
 କାମିନୀମାନେ ଏକମେଲ ହୋଇ । କୋଠିରେ ଫୁଲଫୁଲ ଦ୍ୟନ୍ତି
 ତହିଁ । ଓଷା ଗୋଟିକ ମୁଁ ମନାସିଥିଲି । ମୋହର ପୁଅ ଜନ୍ମହେବ
 ବୋଲି । ମଞ୍ଜୁଷ୍ଟ ବେଦନା କେଣିକିଗଲା । ଓଷା ଗୋଟିକମୋମନେ
 ନଥିଲା । ଏତେ ବିରୁଦ୍ଧ ଚଳିଲା ସୁନ୍ଦର । ବାଳଶ୍ରେଣୀମାନ ସମସ୍ତ
 କରି । ଓଷାକୋଠିରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା । ଆନନ୍ଦମନେ ଫୁଲଫୁଲ
 ଦେଲା । ମନରେ କଳ୍ପନା କଲ ତରୁଣୀ । ଯେବେ ମୋ ପୁଅକୁ
 ଦେଖିବି ପୁଣି । ଜୀବନ ଥିବାଯାଏ ଯେ ମୋହର । ଚରଣେ
 ଶହୁଥିବି ମୁଁ ତୁମ୍ଭର । ବୁଧବାମନ ଯେ ପୁଅକୁ ନେଇ । କୋଳ
 ଭିତରେତା ଛୁଡ଼ିଲେତହିଁ । ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ଶୁଣାସୁଜନ । କୁମରକୁ
 ଦେନ ବୁଧବାମନ । ଓଷା କୋଠିରେ ମିଳିଲେକ ପୁଣ । ପୁଅକୁ
 ସେଠାରେ ଛୁଡ଼ିଦେଇଣ । ଲାଘଣ ମିଳିଲା କୁମରମଣି । ମାତା
 ଭୁଣ୍ଡିବାର ଆସିଲା ପୁଣି । ବୋଇଲା ରଖିଲେ ବୁଧବାମନ । ପୁଅକୁ
 ଦେଇ ତୋଷିଲେ ମୋ ମନ । ଏମନ୍ତ ଏ ଓଷା ବିଧି ହୋଇବ ।
 ଆନନ୍ଦରେ ଫୁଲଫୁଲ ଯେ ଦେବ । ପୁଅକୁ କୋଳରେ ଧରିଲେ
 ମାତ । ବୋଇଲେ କେଣିକି ଗଲୁରେ ପୁଅ । ପୁଅ ବୋଲାଇ
 ଖେଳୁଥିଲି ଏଣେ । ବଣା ହୋଇକରି ଗଲି ମୁଁ କେଣେ । ଓଷା
 ସାରିକରି ଘରକୁ ଗଲେ । ଆନନ୍ଦରେ ଫୁଲଫୁଲ ଯେ ଦେଲେ ।
 ମନୋବାଞ୍ଛା ପୂର୍ଣ୍ଣହେଲା ସବୁରି । ବରଷେ ବରଷେ ଏଓଷା କରି ।
 ପଞ୍ଚମସ୍ତକ ହୋଇଗଲା ଶେଷ । ଭାବେଭଣିଲେ ଗୋପୀନାଥ ଦାସ ।

❧ ବିଜ୍ଞାପନ ❧

ମହନ୍ତ !

ଉପହାର ଦେଉ !!

ବାନବାର ହରିଷ୍ଟୁୟ ପୁରଣ

ମହାସତୀ ସାବିତ୍ରୀ ପୁରଣ

ଶ୍ରୀ ବୈଦେହୀ ପୁରଣ

ଚନ୍ଦ୍ରପୋତା ପୁରଣ

ମନ୍ତ୍ରୋତ୍ତମାତା ପୁରଣ

କାଶ୍ୟାପେୟ ମହାପୁରଣ

ଧବଳେଶ୍ଵର ପୁରଣ

କାମନାଦେବୀ ପୁରଣ

ଚୀକା ଶିବ ପୁରଣ

ଚୀକା ଚିତ୍ରକୋପ ପୁରଣ

ଚୀକା ବ୍ରହ୍ମବୈବର୍ତ୍ତ ପୁରଣ

ଚୀକା ଅଷ୍ଟାଦଶ ପୁରଣ

ଚୀକା ଗୋବିନ୍ଦଚନ୍ଦ୍ର ପୁରଣ

ଚୀକା ନୃସିଂହ ପୁରଣ

ଚୀକା ଭୂଲସୀ ରାମାୟଣ

ବୃହତ୍ ମଙ୍ଗଳା ପୁରଣ

ବୃହତ୍ ବଳରାମ ପୁରଣ

ବୃହତ୍ ଭାଗିନୀ ପୁରଣ

ଏଠାରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପୁରଣ, ନାଟକ,
ଉପନ୍ୟାସ, ଚିଟେକ୍ଟିଭ୍, ଭଜନ, କାହାଣୀ, ଓଷାବ୍ରତ
ଏବଂ ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜର ସମସ୍ତ ବହି ହୋଲ୍-ସେଲ୍
ଏବଂ ରିଟେଲ ଦାମ୍ରେ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ ।

ପ୍ରାପ୍ତିସ୍ଥାନ—ସରସ୍ଵତୀ ବିଦ୍ୟାଭଣ୍ଡାର

ବାଦାମବାଡ଼ ବସ୍‌ଷ୍ଟାଣ୍ଡ୍, କଟକ-୯

ଫୋନ୍—୫୧୦୮୨୦